

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul București (Rumunia) w dniu 25 marca 2019 r. — JE/KF

(Sprawa C-249/19)

(2019/C 206/32)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Tribunalul București

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa wnosząca apelację: JE

Strona pozwana: KF

Pytanie prejudycjalne

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczący wykładni przepisów art. 10 rozporządzenia nr 1259/2010, zgodnie z którymi „[w] przypadku gdy prawo właściwe wyznaczone na mocy art. 5 lub 8 nie przewiduje rozwodu lub nie zapewnia jednemu z małżonków, ze względu na jego płeć, równego dostępu do rozwodu lub separacji prawnej, właściwe jest prawo państwa sądu orzekającego”, w celu wyjaśnienia, czy wykładni wyrażenia „prawo właściwe wyznaczone na mocy art. 5 lub 8 nie przewiduje rozwodu”:

— należy dokonywać w sposób zawężający i dosłowny, to znaczy tylko w odniesieniu do sytuacji, w której właściwe prawo obce nie przewiduje rozwodu w jakiegokolwiek formie, czy też należy je interpretować w sposób rozszerzający, to znaczy włączając także sytuację, w której właściwe prawo obce zezwala na rozwód, ale na wyjątkowo restrykcyjnych warunkach, co wymaga obowiązkowego postępowania przed rozwodem dotyczącego separacji prawnej, w stosunku do którego prawo państwa sądu orzekającego nie zawiera równoważnych przepisów proceduralnych.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal da Relação de Guimarães (Portugalia) w dniu 26 marca 2019 r. — MH, NI/OJ, Novo Banco SA

(Sprawa C-253/19)

(2019/C 206/33)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal da Relação de Guimarães

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: MH, NI

Druga strona postępowania: OJ, Novo Banco SA

Pytania prejudycjalne

Czy w ramach rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/848 ⁽¹⁾ sąd danego państwa członkowskiego jest właściwy do wszczęcia głównego postępowania upadłościowego dotyczącego obywatela, który w nim posiada swoją jedyną nieruchomości, pomimo iż posiada on miejsce zwykłego pobytu wraz z gospodarstwem domowym w innym państwie członkowskim, w którym też świadczy pracę najemną?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/848 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie postępowania upadłościowego (Dz. U. 2015, L 141, s. 192)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court (Irlandia) w dniu 26 marca 2019 r. — Friends of the Irish Environment Limited/An Bord Pleanála

(Sprawa C-254/19)

(2019/C 206/34)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court (Irlandia)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Friends of the Irish Environment Limited

Druga strona postępowania: An Bord Pleanála

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy decyzja o przedłużeniu okresu obowiązywania zezwolenia na inwestycję stanowi wyrażenie zgody na przedsięwzięcie skutkujące koniecznością zastosowania art. 6 ust. 3 dyrektywy Rady 92/43/EWG ⁽¹⁾ z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (zwanej dalej „dyrektywą siedliskową”)?
- 2) Czy którekolwiek z poniższych rozważań ma wpływ na odpowiedź na pytanie pierwsze?
 - a) Zezwolenie na inwestycję (którego okres obowiązywania ma zostać przedłużony) zostało udzielone zgodnie z przepisami prawa krajowego, na których podstawie dyrektywa siedliskowa została nieprawidłowo przetransponowana, gdyż w przepisach tych niewłaściwie utożsamiono odpowiednią ocenę w rozumieniu dyrektywy siedliskowej z oceną oddziaływania na środowisko w rozumieniu dyrektywy OOS (dyrektywa 2011/92/UE ⁽²⁾).
 - b) W pierwotnie udzielonym zezwoleniu na inwestycję nie wskazano, czy wniosek o udzielenie zezwolenia został rozpatrzony na podstawie etapu 1 lub etapu 2 art. 6 ust. 3 dyrektywy siedliskowej ani zezwolenie to nie zawiera „całościowych, precyzyjnych i ostatecznych spostrzeżeń i wniosków, które mogłyby rozwiązać z naukowego punktu widzenia wszelkie rozsądne wątpliwości w odniesieniu do skutków zamierzonych robót dla [obszaru], którego dotyczy”, stosownie do wymogów określonych w wyroku Trybunału z dnia 24 listopada 2011 r. w sprawie C-404/09, Komisja/Hiszpania ⁽³⁾.